

UN DOCUMENT DE SANT PERE MOLANTA

Josep M.T.Grau i Pujol

L'estudi dels territoris sota domini del monestir de Santes Creus al Penedès presenta la dificultat de la dispersió documental. La major part del fons senyorial es conserva en arxius de Madrid (AHNM) i Barcelona (ACA) a més de la Biblioteca Pública de Tarragona i una petita col·lecció de papers sòlts a l'Arxiu Històric de la Generalitat en aquesta darrera ciutat.

Més propers geogràficament, disposem dels arxius comarcals de Valls i Vilafranca del Penedès, on es custodien els fons notariais i de l'administració de justícia de les èpoques medieval i moderna respectivament.

L'historiador per excel·lència del cenobi cistercenc situat a Aiguamúrcia fou Eufemià Fort i Cogul (1908-1979). Recentment la seva família ha lliurat la totalitat del seu fons personal a l'administració autonòmica (AHT). En el seu dia el selvatà va sol·licitar còpies fotogràfiques de documents a Madrid i va recollir manuscrits que estaven en mans privades.

Aquesta sensibilitat fa que entremig dels seus treballs hi aparegui algun document. És el cas dels dos fulls de la sentència que dictà l'ú de juliol de 1780 Pau Milà, batlle del lloc i terme de Sant Pere Molanta, sobre el dret de cobrament del delme de la finca coneguda amb el nom del Camp de Bassa, propietat de Pau Gual, pagès, a favor de l'abat santescreuí i en detriment del capítol de canonges de Barcelona, el qual fou condemnat a retornar els fruits percebuts indegudament.

La peça de terra tenia una extensió de deu jornals, i era plantada de vinya i olivera(1).

El document és una mostra dels conflictes d'interessos jurisdiccionals a l'Àntic Règim i la confluència de senyorius. A la Reial Audiència de Catalunya (ACA) són nombrosos els plets d'aquesta temàtica.

(1) AHT, Fons Eufemià Fort, signatura 1095.